

Sygn. akt XVII AmE 80/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania J. W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanych: (...) sp. z o.o. z siedzibą w T., (...) S.A. (...) (...) w T.

o wstrzymanie dostaw paliwa gazowego

na skutek odwołania J. W. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 kwietnia 2012 r. nr(...) (...) (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób stwierdza, że wstrzymanie paliwa było nieuzasadnione,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz J. W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem kosztów procesu.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmE 80/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2013 r., nr (...) (...) (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3a oraz art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne i w związku z art. 104 § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 stycznia 2013 r. J. W. stwierdził, że wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do nieruchomości odbiorcy gazu w K., ul. (...) przez przedsiębiorstwo gazownicze: (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w T., na zlecenie (...) S.A. w W. nie było nieuzasadnione.

Przedmiotową decyzję odwołaniem datowanym na dzień 12 maja 2013 r. zaskarżył powód – J. W..

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. Nieprawidłowe rozpoznanie istoty sprawy, w tym również poprzez zaniechanie i nie rozważenie wszystkich zarzutów i argumentacji podniesionych we wniosku z dnia 22 stycznia 2013 r. z uzupełnieniami w sprawie spornej dotyczącej wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do nieruchomości odbiorcy gazu w K., ul. (...), a w szczególności pominięcia istotnych dla sprawy dowodów z dokumentów:

- informacji dla klienta z dnia 10 stycznia 2013 r. dla lokalu w K., ul. (...),

- wezwania do zapłaty znak: (...) z dnia 21 stycznia 2013 r. oraz

- przesunięcia terminu wstrzymania dostarczania paliwa gazowego przez przedstawiciela Zakładu (...) prowadzącego w dniu 18 stycznia 2013 r. czynności windykacyjne.

2. Naruszenie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki art. 23 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez jego niezastosowanie i wydanie zaskarżonej decyzji wyłącznie w interesie operatorów systemu dystrybucyjnego i obrotu paliw gazowych przy jednoczesnym naruszeniu interesów powoda w sytuacji gdy nie zaistniały okoliczności wskazane w art. 6 ust. 3a tej ustawy uprawniające Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do stwierdzenia, że wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego, do nieruchomości odbiorcy gazu w K., ul. (...) nie było nieuzasadnione.

Powołując się na powyższe zarzuty powód wniósł o:

1. Uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, że wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego w dniach od 18 do 23 stycznia 2013 r. do nieruchomości odbiorcy gazu w K., ul. (...) było nieuzasadnione;
2. Zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych;
3. Przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność pozwanego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – J. W. na podstawie umowy z dnia 10 kwietnia 1996 r. zawartej z K.O.Z.G. Rejonowy Zakład (...) (oznaczanej dalej również jako: (...)) jest odbiorcą gazu ziemnego wysokometanowego dostarczanego na potrzeby jego gospodarstwa domowego przy ul. (...) w K.

Dowód: umowa nr (...).(…), k. 17 akt sprawy.

Zgodnie z umową K.O.Z.G. Rejonowy Zakład (...) (sprzedawca) zobowiązywał się dostarczać paliwo gazowe do ww. mieszkania, zaś J. W. (odbiorca) zobowiązywał się do odpłatnego odbioru tego paliwa za pomocą wskazanych w umowie urządzeń gospodarstwa domowego. Opłaty za paliwo gazowe obliczane były zgodnie z obowiązującym cennikiem opłat w oparciu o wskazania gazomierza i miały być regulowane przez powoda na podstawie faktury wystawionej przez dostawcę lub jednostkę organizacyjną prowadzącą rozliczenia z terminem płatności podanym na fakturze.

Dowód: umowa nr (...).O., k. 17 akt sprawy.

(...) S.A. z siedzibą w W. (dalej również: (...)) jest następcą prawnym K.O.Z.G. Rejonowy Zakład (...).

Wykonując Umowę (...) w dniu 23 października 2012 r. wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę w 461,34 zł z terminem płatności na dzień 6 listopada 2012 r. i doręczyło ją powodowi. (fakt bezsporny).

W związku z brakiem realizacji należności wynikających z ww. faktury (...) wystosowało do powoda wezwania do zapłaty z dnia 26 listopada 2012 r. W wezwaniu tym został powodowi wyznaczony dodatkowych 14 dniowy termin na realizację zobowiązania. Wezwanie to zawierało ponadto informacje o prawach i obowiązkach stron umowy wynikających z art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego.

Dowód: odpis wezwania, k. 20 akt sprawy.

Wezwanie z dnia 26 listopada 2012 r. zostało powodowi doręczone (fakt bezsporny). Doręczenie tego wezwania nastąpiło w dniu 30 listopada 2012 r. Fakt ten został ustalony przez Sąd na podstawie twierdzeń stron oraz wydruku z tzw. „śledzenia przesyłki” (k. 74 akt adm.). Otrzymanie wezwania w tej dacie zostało przez powoda potwierdzone w

pismach kierowanych do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dowód: pismo powoda z dnia 15 marca 2013 r., k. 92 akt adm., pismo powoda z dnia 3 kwietnia 2013 r., k. 117 akt adm.). Fakt ten nie był przez powoda kwestionowany również w odwołaniu, ani w licznych pismach kierowanych do Sądu w toku postępowania sądowego do momentu przesłania pisma datowanego na dzień 7 sierpnia 2014 r. Twierdzenia powoda o rzekomym „podrzuceniu” mu ww. wezwania przez „przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego” w dniu wstrzymania dostarczania paliwa gazowego nie mogły być ocenione przez Sąd jako wiarygodne. Bezsprzeczne jest, że wezwanie znalazło się w posiadaniu powoda, zaś on sam nie potrafi podać okoliczności w których możliwe byłoby doręczenie mu wezwania bez jego wiedzy, przy czym równocześnie znalazłby on jego treść. Jak już wyżej zaznaczono, zarówno w toku postępowania administracyjnego, jak i w postępowaniu sądowym do dnia 7 sierpnia 2014 r. powód przyjmował za bezsporne, że otrzymał ww. wezwanie w dniu 30 listopada 2012 r., przy czym zarówno w postępowaniu administracyjnym jak i sądowym kierował on w stosunku do wstrzymania dostaw gazu liczne zastrzeżenia i zarzuty przesądzające w jego przekonaniu o niezasadności wstrzymania dostaw. Wśród tych zarzutów nie znalazł się zarzut dotyczący nieprawidłowego doręczenia wezwania, które ma decydujące znaczenie w rozpoznawanej sprawie. W związku z tym zgłoszone tuż przed rozprawą twierdzenie powoda o nieprawidłowościach w doręczeniu wezwania do zapłaty należało uznać za niewiarygodne i zgłoszone w celu wykorzystania wszystkich możliwych zarzutów dotyczących rozpoznawanej sprawy.

W związku z brakiem zapłaty należności (...) w dniu 2 stycznia 2013 r. wystawiło polecenie wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do mieszkania przy ul. (...) w K. do którego doszło w dniu 18 stycznia 2013 r. (dowody: polecenie wstrzymania dostarczania paliwa gazowego z dnia 2 stycznia 2013 r., k. 76 akt adm., zlecenie – karta pracy nr (...) z dnia 16 stycznia 2013 r., k. 77 akt adm.).

Przed wstrzymaniem dostaw gazu w dniu 10 stycznia 2013 r. pracownicy (...) sp. z o.o. w T. Oddział Zakład (...) w K. (...)K. podjęli próbę demontażu gazomierza. Z uwagi na nieobecność powoda odstąpili oni jednak od czynności pozostawiając w skrzynce pocztowej powoda pisemną informację. W piśmie tym znajdowało się wezwanie do dobrowolnego wydania gazomierza oraz informacja, że w przypadku zapłaty całości zadłużenia w terminie jednego dnia roboczego od daty zamieszczonej na tym piśmie Zakład (...) odstąpi od procedury demontażu gazomierza. (dowód: informacja dla klienta z dnia 10 stycznia 2013 r., k. 23 akt adm.).

Powód złożył polecenie przelewu kwoty wynikające z faktury nr (...) w dniu 18 stycznia 2013 r. (dowód: potwierdzenie zlecenia przelewu, k. 19 akt sprawy).

Po zaksięgowaniu ww. kwoty na rachunku (...) w dniu 23 stycznia 2013 r. wznowiono dostawy gazu na rzecz powoda (fakt bezsporny).

W związku z wstrzymaniem dostaw paliwa gazowego do mieszkania przy ul. (...) w K. powód pismem z dnia 22 stycznia 2013 roku skierował do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki skargę będącą podstawą wszczęcia postępowania administracyjnego zakończonego zaskarżoną decyzją.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję będącą przedmiotem niniejszej sprawy.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór koncentrował na kwestii zasadności wstrzymania dostaw paliwa gazowego do mieszkania zlokalizowanego przy ul. (...) w K..

Zgodnie z art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) (dalej również: „PE”) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji, przedsiębiorstwo

energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej bądź paliwa gazowego, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną lub paliwo gazowe albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Jak wynika z powyższego przepisu aby wstrzymanie mogło być uznane za uzasadnione kumulatywnie muszą zostać spełnione trzy przesłanki, tj. zwłoka z zapłatą należności trwająca co najmniej 1 miesiąc, powiadomienie odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenie mu dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Przepis art. 6 ust. 3a PE jest przepisem szczególnym, gdyż określa wyjątkowe sytuacje, w których dostawca paliwa gazowego może wstrzymać dostawy tego paliwa bez zgody odbiorcy. W związku z tym nie może on być przedmiotem wykładni rozszerzającej. Z uwagi na społeczne znaczenie świadczonych przez operatorów energetycznych usług oraz gwarancyjny charakter ww. przepisu przesłanki w nim określone muszą zostać bezwzględnie spełnione. Wiąże się to również z koniecznością dokonywania ścisłej interpretacji analizowanej normy.

Dokonując ścisłej wykładni art. 6 ust. 3a PE należy stwierdzić, że przedsiębiorstwo energetyczne dla wykazania, że spełniło wymogi określone w tym przepisie powinno udowodnić, że odbiorca zalegał z należnościami za otrzymaną energię bądź paliwo przez okres co najmniej 1 miesiąca, po upływie tego okresu wezwał odbiorcę do uregulowania zaległości i powiadomił go o zamiarze wypowiedzenia umowy wyznaczając mu dodatkowy 14 dniowy termin na zapłatę, który upłynął bezskutecznie.

Bezsporne w sprawie jest, że faktura VAT nr (...) z dnia 23 października 2012 r. określała termin zapłaty należności w wysokości 461,34 zł na dzień 6 listopada 2012 r. (...) wezwało powoda w trybie określonym w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego pismem z dnia 26 listopada 2012 r.

Wezwanie powoda do zapłaty nastąpiło przed upływem miesięcznego terminu wynikającego z art. 6 ust. 3a PE. Nie zostały tym samym spełnione bezwzględne przesłanki uzasadniające wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego określone w ww. przepisie. W związku z powyższym brak było podstaw do wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do mieszkania powoda zlokalizowanego przy ulicy (...) w K..

Uwzględniając powyższe Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na zasadzie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz powoda koszty procesu według norm przepisanych (art.98 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński